

فوتبال ایران با ورود واد بسیار بیشتر از ۹۰ دقیقه به طول می انجامد

وقت کشی داوران!

فوتبال حالا در ایران طعم دیگری پیدا کرده، طعمی که به لطف ورود تکنولوژی کمکداور ویدئویی (VAR)، نه تنها هیجان را دوچندان نکرده، بلکه گاهی نفس بازی را بند آورده است. داستان VAR در ایران، حکایت کودکی است که کفشی بزرگتر از پایش به او داده‌اند؛ کفشی که نه او می‌تواند در آن قدم بردارد، نه دیگران می‌توانند از تماشای قدم‌های لرزان لذت ببرند. وقتی پس از سال‌ها وعده، سرانجام VAR به لیگ برتر ایران رسید، گمان می‌رفت این تحول، روح تازه‌ای در کالبد فوتبال ما بدمد اما نه تنها این اتفاق نیفتاد، بلکه فوتبال ما اسیر وقفه‌هایی شد که بیشتر شبیه تماشای یک فیلم با هزاران توقف ناگهانی است. شاید برای همین است که دیگر نمی‌توان گفت فوتبال در ایران ۹۰ دقیقه است. به نیم‌فصل بیست‌وچهارمین دوره لیگ برتر نزدیک می‌شویم و هنوز هم VAR در بسیاری از بازی‌ها غایب است. حتی در ورزشگاه‌هایی که به این تکنولوژی مجهز شده‌اند، مشکلات از در و دیوار می‌بارد؛ از مانیتورهایی که خاموشند و دوربین‌هایی که غایبند، تا داورانی که با تردید و استیصال، در جستجوی تصویر گمشده‌ای برای قضاوت درستند. گویا کمکداور ویدئویی، در فوتبال ایران نه یک فناوری پیشرفته، که یک معماست. بازی سلاجی و خبیر در ورزشگاه شهید وطنی، تنها نمونه‌ای از این قصه است؛ دیداری که ۳ بار به VAR کشیده شد و هر بار اقتدر طول کشید که انگار زمان درون استودیو بررسی تصاویر متوقف شده است. زمانی که می‌شد به جریان بازی اختصاص داد، به دقایقی کشش و عاری از هیجان تبدیل شد؛ دقایقی که هواداران روی سکوها در کلافه و بازیکنان درون زمین را سرد کرد. شاید مهم‌ترین پرسش این باشد: ایراد کار چیست؟ آیا مشکل از تجهیزات ناقص است یا ضعف در آموزش داوران؟ شاید هم ماجرا به همان تفاوت بنیادی میان فوتبال حرفه‌ای دنیا و فوتبال ما برمی‌گردد. در اروپا، VAR در لحظه تصمیم‌گیری می‌کند، بی‌آنکه ریتم بازی قربانی شود اما در ایران، VAR نه یک کمکداور، بلکه داور است که گاه خود نیاز به کمک دارد! فوتبال ایران، همیشه پهلانه‌ای برای زیستن بود؛ نبردی پرشور در مستطیل سبز، که ۹۰ دقیقه شادمانی، اشک و اضطراب را برای مان به ارمان می‌آورد. حالا اما، این تکنولوژی نیمه‌بند، داستان بازی‌ها را عوض کرده است. دیگر فوتبال در ایران همان ۹۰ دقیقه دوست‌داشتنی نیست. با این روند، شاید روزی برسد که فوتبال ایرانی، نه به خاطر بازی در زمین، که به خاطر حاشیه‌های VAR به یاد آورده شود.

اخبار

اشتباه فیفا در بستن پنجره نقل و انتقالاتی پرسپولیس!

بعد از پیگیری باشگاه پرسپولیس، فیفا از باز بودن پنجره نقل و انتقالاتی این باشگاه خبر داد. چند هفته قبل باشگاه پرسپولیس در خبری رسمی اعلام کرد با پرداخت مطالبات نبیل باهوئی، پنجره نقل و انتقالاتی این باشگاه توسط فیفا باز شده است. این در حالی است که سامانه فیفا پنجره پرسپولیس را همچنان بسته نشان می‌دهد. البته در این زمینه مدیران باشگاه پرسپولیس مدعی هستند که فدراسیون فوتبال با ارسال نامه‌ای رسمی به این باشگاه، اعلام کرده پنجره نقل و انتقالاتی این باشگاه باز است و مشکلی در این زمینه وجود ندارد. با این شرایط مدیر عامل باشگاه پرسپولیس طی مکاتباتی با فیفا پیگیری ماجرا شد تا دلیل بسته بودن پنجره پرسپولیس در سامانه فیفا را جویا شود. فیفا نیز در پاسخ به نامه پرسپولیس اعلام کرده تأییدیه پرداخت بدهی این باشگاه رسیده است اما در سامانه فیفا اثر یک اشتباه سیستمی، پنجره نقل و انتقالات پرسپولیس هنوز بسته گزارش شده است. با این اوصاف پنجره نقل و انتقالاتی باشگاه پرسپولیس باز است و این باشگاه مشکلی برای فعالیت در بازار نقل و انتقالات ندارد.

ابهامات فراوان در مجمع «آنلاین» فدراسیون فوتبال

در فاصله کمتر از ۳ ماه تا انتخابات فدراسیون فوتبال، مسوولان این فدراسیون در اقامی شبهه‌برانگیز مجمع عمومی را امروز یکشنبه به صورت آنلاین برگزار خواهند کرد. در حالی که چند سال از پایان همه‌گیری کرونا در جهان گذشته اما مسوولان فدراسیون فوتبال همچنان در تونل زمان گرفتار شده‌اند و در شرایطی که این سال جاری گردهمایی رؤسای هیات‌های استانی را در مازندران برگزار کردند، قصد دارند مجمع مهم عمومی فدراسیون را (امروز یکشنبه) به صورت آنلاین برگزار کنند. در دوره‌ای که جلسات مهم اینجینیی به صورت حضوری برگزار می‌شود، آنلاین برگزار کردن چنین مجمعی شائبه‌های زیادی را به وجود می‌آورد، آن هم با توجه به اینکه انتخابات فدراسیون فوتبال باید اسفندماه سال جاری برگزار شود. مگر چه اتفاقاتی قرار می‌گیرد که فدراسیون درصدد برگزاری آنلاین مجمع برآمده است؟ مگر چه چیز پنهانی وجود دارد که فدراسیون دست به چنین اقدام عجیبی زده است؟ در روزهای اخیر فهرستی از صورت‌های مالی فدراسیون منتشر و شائبه‌های زیادی در این باره مطرح شده. آیا بهتر نبود برای جلوگیری از این شائبه‌ها مجمع به صورت حضوری برگزار می‌شد؟ آیا در مجمع آنلاین امکان بحث و بررسی وجود دارد؟ اساسا به دلایل عدیده در جلسات آنلاین امکان واکاوی مسائل وجود نداشته و فدراسیون فوتبال با علم به این موضوع، تعمداً یکی از مهم‌ترین مجامع سال‌های اخیر را غیر حضوری برگزار می‌کند. درباره سازمان لیگ نیز حرف‌وحديث‌ها فراوان است. گفته شده فدراسیون بنا دارد در این جلسه مباحثی را درباره جدایی سازمان لیگ از فدراسیون مطرح کند در حالی که در دستور جلسه‌ای که به تاریخ ۴ آذر و با امضای هدایت ممبینی، دبیر کل فدراسیون به اعضا ارسال شده چنین موردی وجود ندارد. در هر صورت مجمع فدراسیون فوتبال هنوز برگزار نشده دارای ابهامات زیادی است و مسلماً با برگزاری آنلاین نه‌تنها شبهه‌ها برطرف نشده، بلکه بر شدت آنها افزوده هم خواهد شد. آن هم با انتخاب عجیب اعضای کمیته‌های بدوی و استیفا انتخابت. راستی یک سوال بی‌جواب دیگر: آیا خاندان افشاریان که متهم پرونده مس گیت است و فعلا با قرار وثیقه بیرون از زندان، می‌خواهد در این جلسه آنلاین شرکت کند؟ اگر جلسه حضوری بود، حضور افشاریان با توجه به پرونده‌ها و عدم استعفايش، جنجال‌آفرین می‌شد.

به بهانه صدرنشینی این روزهای تراکتور با اسکو در لیگ برتر

در مسیر تاریخ‌سازی

شاگردانش را در تاریخ فوتبال ایران ماندگار کند. **امیدی به بلندای نام آذربایجان**
هر چند تراکتور در جام حذفی ناکام ماند و مغلوب گل‌گهر شد اما هواداران تبریزی به این تیم ایمان دارند؛ تیمی که می‌تواند نه‌تنها قهرمان لیگ برتر شود، بلکه در آسیا نیز پرچم فوتبال ایران را به اهتزاز درآورد. این همان تیمی است که شاید سال‌ها بعد، نامش با جام‌ها و افتخاراتی گره بخورد که امروز در حال شکل‌گیری‌اند.
دراگان اسکوچیچ، مردی که آرام، باوقار و بی‌حاشیه است، در تبریز چیزی بیش از یک مربی شده است. او معمار امید است؛ امیدی که در دل هواداران تراکتور شعله‌ور شده و شاید هیچ‌گاه خاموش نشود.

جنجالی مقابل نفت، قهرمانی را از تبریزی‌ها ربود. در آن فصل، تراکتور از ۱۱ بازی ابتدایی ۲۴ امتیاز گرفته بود اما اسکوچیچ با تیمی بی‌رحم و آهنین، این رکورد را هم شکست و حالا با ۲۵ امتیاز از ۱۱ بازی، بهترین شروع تاریخ تراکتور در لیگ برتر ثبت شده است.
فرازا از مرزها: آسیا در انتظار معجزه تبریز
اما تراکتور فقط در لیگ برتر نمی‌درخشد. آنها در لیگ قهرمانان آسیا ۲ نیز با صعودی مقتدرانه، نخستین تیمی شدند که از مرحله عبور کرد. تیم اسکوچیچ با کسب ۱۰ امتیاز از ۱۲ بازی ممکن، حالا در آستانه جدالی تاریخی با الخالدیه بحرین قرار دارد؛ دیداری که می‌تواند تراکتور را برای نخستین‌بار به جمع ۸ تیم برتر آسیا برساند و نام اسکوچیچ و

تامهدی تریلی، جادوگری که هر لحظه زمین را به یک اثر هنری تبدیل می‌کند. نام‌هایی مانند عارف غلامی، دانیال اسماعیلی‌فر، ایگور پوستونسکی و چندین چهره دیگر نیز این تیم را به پرستاره‌ترین ترکیب تاریخ تراکتور تبدیل کردند.
نکته جالب ماجرا این بود که اسکوچیچ نه‌تنها ستاره‌ها را جمع کرد، بلکه توانست با حفظ بازیکنان کلیدی مانند ریکاردو آلوز و امیرحسین حسین‌زاده، در ترکیبی بسازد که نه‌تنها در ایران، بلکه در آسیا هم مدعی باشد.
رکوردها از نوشته می‌شوند
پیش از این، بهترین شروع تاریخ تراکتور به لیگ چهاردهم برمی‌گشت؛ فصلی که رسول خطیبی و تونی اولیویرا تراکتور را تا آستانه قهرمانی بردند اما یک امتیاز ناقص و یک بازی

علی اکبر روح‌نواز: سرخ‌پوشان تبریزی در لیگ بیست‌وچهارم، فصل را با قدرتی بی‌سابقه آغاز کردند؛ فصلی که شاید از همین حالا باید آن را فصل تاریخ‌سازی تراکتور نامید.
وقتی دراگان اسکوچیچ، معمار صعود مثال‌زدنی تیم ملی ایران به جام جهانی ۲۰۲۲، مکان هدایت تراکتور را به دست گرفت، بسیاری شک داشتند که این مربی بتواند در تبریز معجزه‌های رقم بزند اما او با تکیه بر تجربه، آرامش و البته حمایت مدیرانی که در فصل نقل‌وانتقالات سنگ تمام گذاشتند، تراکتور را ساخت که حالا صدرنشین جدول رویاهاست.
تبریز، شهری که دوباره ستاره‌ها را دید
در تابستانی داغ، تراکتور فقط یک تیم که یک‌پشت پرستاره را رونق میدان کرد، از علیرضا بیرانوند، سنگربانی بی‌رقیب در ایران

جام آسیا در دسترس

رفت را انجام خواهد داد و یک هفته بعد، در ۲۹ یا ۳۰ بهمن، تکلیف صعود در تبریز مشخص می‌شود. تیمی که در خاک ایران، لیگ برتر را فتح نکرده، حالا می‌تواند رویای قهرمانی آسیا را محقق کند؟ یا شاید یک جام تاریخی در راه است!
رؤیای قهرمانی برای یک شهر
برای تبریز، این قهرمانی چیزی فراتر از فوتبال است. این یک رؤیاست، رؤیای شهری که همیشه منتظر بوده تا نماینده‌اش در فوتبال، دستش را به جامی برساند که نه فقط ایران که آسیا به احترامش سر خم کند. تراکتور حالا برای تمام ایران بازی می‌کند. برای تمام آنهایی که می‌خواهند قهرمان آسیا شوند و نامشان جاودانه بماند.

بحرین در انتظار تبریز
تنفس در جنوب خلیج فارس و جولان در کوه‌های سهنند؛ اینها تضاد جغرافیایی این دو تیم است اما در زمین بازی هم فاصله ۲ تیم به همین اندازه و تراکتور تیمی به مراتب بزرگ‌تر و بهتر است. نماینده بحرین، هر چند به عنوان تیم دوم صعود کرده اما انگیزه زیادی دارد تا شگفتی‌ساز شود و باید مراقب این انگیزه بود.
تاریخ‌های سرنوشت‌ساز
تراکتور در یکی از روزهای ۲۲ و ۲۳ بهمن، بازی

ترکمنستان به اینجا رسیده و هیچ تیمی این مسیر را برای تفریح طی نمی‌کند.
غولی که بیدار شده
تراکتور در مرحله گروهی، بدون دردهسرس خاصی کارش را انجام داد. روشن تاجیکستان، الوکره قطر و البته حذف تیم هندی، راه را برای شاگردان اسکو آسان کرد. حالا اما داستان فرق می‌کند؛ اینجا مرحله حذفی است؛ جایی که یک اشتباه می‌تواند رویای قهرمانی را به کابوس تبدیل کند.

تراکتور به یک قدمی تاریخ‌سازی در آسیا رسیده است. تیمی که زمانی نماد فوتبال شمال غرب ایران بود، حالا دارد خودش را به‌عنوان یکی از مدعیان قهرمانی در سطح دوم لیگ قهرمانان آسیا معرفی می‌کند. تراکتور با اقتدار تمام، مرحله گروهی را پشت سر گذاشت و حالا در آستانه یک رویارویی جذاب با نماینده بحرین، تیم الخالدیه، قرار گرفته است.
بهترین قرعه ممکن؟ شاید بله! شاید هم نه!
در کوالاالمپور که قرعه‌کشی انجام شد، همه می‌گفتند تراکتور خوش شانس خواهد بود. بین ۳ گزینه‌ای که وجود داشت، بحرین شاید آسان‌ترین حریف ممکن بود اما در فوتبال آسیا، هیچ چیز آسان نیست. الخالدیه با عبور از تیم‌های سرسختی مثل نیروی هوایی عراق و التین اسیر

بررسی تفاوت استقلال دیروز و امروز

ارمغان تغییر مهربی

زد که حکایت از نگاه خاص موسیماه به تیمش داشت. موسیماه به بازیکنان جوان اعتماد کرده و این اعتماد، نقطه‌ای است که تفاوت او را با بسیاری از مربیان داخلی و خارجی مشخص می‌کند. ترکیب بازیکنان جوان و باتجربه‌اش، نشان از ذهنیت مدرنی دارد که می‌تواند الگویی برای آینده فوتبال ایران شود. استفاده از نسل جدید، انگیزه‌های مضاعف برای آنها ایجاد کرده و اگر این روند ادامه یابد، باید شاهد

یادداشت محسن کرویسی
استقلال با حضور پیتسو موسیماه، طراوتی متفاوت پیدا کرده. پیروزی یک بر صفر مقابل مس کرمان در مرحله یک‌ششم‌دهم جام حذفی، شاید از نظر نتیجه چیزی فراتر از یک صعود ساده نباشد اما در دل این بازی، نشانه‌های ارزشمندی برای آینده استقلال و فوتبال ایران دیده شد.
مس کرمان، تیمی که شاید در اولی‌ها بی‌نام و نشان به نظر برسد، با علی سلمه، که خودش روزگاری برای استقلال گل می‌زد، جوانانی را به میدان فرستاد که جسورانه جنگیدند و نشان دادند آینده روشنی دارند. استقلال هم در این بازی، دست به تغییراتی

بازی نظم و انضباط است؛ حتی وقتی از خشم لبریز شده‌ای. **محروریت بازیکنان خطی**
بعد از این حادثه فدراسیون فوتبال به صورت فوری حکم محروریت موقت او را صادر کرد و همچنین باشگاه مس هم اعلام کرد به چنین بازیکنی که خطوط فرمز را رد کرده نیاز ندارد. به نظر می‌رسد که این پایان حضور فرشید اسماعیلی در سطح یک فوتبال ایران باشد؛ بازیکنی که همیشه حواشی‌اش بیش از داشته‌هایش درون زمین بود. ناگفته نماند که فرشید اسماعیلی پیش‌تر در استقلال حواشی متعددی را به وجود آورده بود از گریزی با مددی، مدیرعامل سابق آبی‌ها تا چند برهه اختلاف نظر با مربیان وقت که هر یک منجر به اخراج‌های موقت می‌شد، درست مشابه همین اتفاق که امروز شاهدش هستیم. البته بزرگ‌ترین ضربه خودسری‌های بی‌پایان این بازیکن، مربوط به داریی ۱۰ فروردین سال ۹۸ بود که با خراب کردن پناالتی مقابل پرسپولیس، باعث از دست رفتن قهرمانی تیم شرف شد. او بعد از استقلال هم هر کجا رفت با نیمکت‌نشینی و مصدومیت مواجه شد و حالا با توجه به سن و سال و افت فاحش در ۳۰ سالگی، به نظر می‌رسد این حرکت، پایان حضورش در سطح یک فوتبال ایران باشد.

عصیانیت کار دست فرشید اسماعیلی داد و در آستانه اخراج از مس قرار گرفت **به پایان سلام کن**
پزشکان تیم تلاش می‌کردند او را مداوا و آرام کنند. بازی ادامه داشت اما در نیمکت مس، چیزی تمام شده بود؛ چیزی بزرگ‌تر از یک بازی مسعود شجاعی در نشست خبری پایان بازی با کلماتی قاطع و بی‌رحم گفت.
«این اتفاق برای من خط قرمز است. بازیکن‌سالاری؟ نه! در تیم من نظم اولویت دارد. بازیکنی که به تیم فکر نکند، جایی در برنامه‌های من ندارد. حتی اگر قرار باشد از بازیکنان جوان استفاده کنم و نتیجه را از دست بدهم، باز هم از بی‌نظمی نمی‌گذرم».
مرادی به بیمارستان رفت. تصاویر او با بینی شکسته و شاید

دقیقه ۵۵ بازی مس رفتنجان و هوادار بود؛ نبردی در ورزشگاه شهدای مس، جایی که یک اتفاق کوچک، تبدیل به رویدادی بزرگ و جنجالی شد. نام فرشید اسماعیلی بار دیگر تیتراول شد اما این بار نه به خاطر پاس‌های خلاقانه‌اش یا حرکات موزونش در میانه میدان، بلکه به دلیل خشم بی‌پایان و عدم کنترلی که برای لحظاتی از دست داد.
وقتی شماره‌های روی تابلوی تعویض ظاهر شد، همه چیز به هم ریخت. او که نمی‌توانست تصمیم مسعود شجاعی، سرمربی تیم را ببیند، با خشم و عصیانیتی آشکار به خط طولی رسید. نگاه‌های تیزبین دوربین‌ها او را دنبال کردند؛ بازیکنی که از زمین خارج شد اما خشمش هنوز در او باقی مانده بود. نیمکت مس شلوع شد. خشم، بی‌نظمی و یک لحظه بی‌توجهی کافی بود تا حادثه‌ای عجیب رخ دهد. اسماعیلی در ادامه عصیانیتش، لگدی به وسایل پزشکی تیم زد؛ شای از میان وسایل جدا شد و در اتفاقی که تنها در فوتبال می‌بینیم، به صورت عیسی مرادی، هم‌تیمی بی‌گناهش اصابت کرد و بینی او شکست. مرادی که تنها در گوشه‌های نشسته بود و این نمایش پرهیاهو را نظاره می‌کرد، حالا روی زمین افتاده بود و

